

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูภาษาอังกฤษที่กำลังสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2535 จำนวน 295 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูภาษาอังกฤษทั่วประเทศ จำนวน 12,973 คน จากจังหวัด 12 จังหวัด และ 1 ท้องที่การศึกษาของทุกเขตการศึกษา 12 เขต และท้องที่การศึกษาในส่วนกลาง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ด้วยกันคือ ตอนที่หนึ่ง ถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่สองถามเกี่ยวกับความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และ การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้หลักสูตร การจัดแบบเรียน การใช้วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ฉบับ แล้วไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำนวน 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 74.0

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลในตอนที่ 1 ของแบบสอบถามซึ่งถามเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วยด้านภาษาศาสตร์ ด้านภาษาศาสตร์สังคม ด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และด้านการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้หลักสูตร การจัดแบบเรียน การใช้วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผลมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาแปลความหมายของความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษ จากค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า

ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง โดยที่

1. ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง โดยครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนมีความสามารถในด้านภาษาศาสตร์ในระดับมาก ส่วนในด้านภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลาง

2. ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง โดยที่ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนมีความสามารถในระดับมากในด้านการใช้หลักสูตร การจัดแบบเรียน การใช้วิธีสอน ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผล ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา นั้น มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ถึงแม้ว่าจะมีการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลาพอสมควร และครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้รับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาแล้วก็ตาม แต่ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ก็ยังสอนตามแนวการสอนแบบเดิมอยู่ จึงอาจเป็นเหตุให้ครูเหล่านี้มีความเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับที่ไม่เป็นที่พอใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ ศฤงคนันต์ (2527: 63-65) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากมีความเห็นว่าตนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง สาเหตุอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษมีความเห็นว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่แม่นยำ เพราะไม่เน้นกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ดังที่ อรัญญา อินทสัมฤทธิ์ (อ้างถึงใน ศิริพร ฉันทานนท์, 2532: 116) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษยังเคยชินกับความคิดความเชื่อที่ว่า เนื้อหาสาระของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ไวยากรณ์ ครูภาษาอังกฤษจึงยังคงเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ แทนที่จะให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษนั้น พบว่า ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในระดับมาก ส่วนในด้านภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสันทัดของข้อความ และการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารนั้น ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญในด้านภาษาศาสตร์เป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ สมศักดิ์ เจริญสุข (2524: 81-82) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อสมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์ คือ มีความรู้ทางด้านเนื้อหา โครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ บาร์บารา ริง (Barbara Wing, 1987: 163) ที่ว่า โดยทั่วไปในการใช้ภาษาในชั้นเรียนของครูภาษาอังกฤษนั้น ยังคงเน้นการสอนด้านภาษาศาสตร์มากกว่าด้านการสื่อสาร โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการเน้นองค์ประกอบของภาษา เช่น การออกเสียง การใช้คำ รูปประโยค และความหมายสำหรับความสามารถในด้านภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารนั้น ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูภาษาอังกฤษเริ่มเห็นความสำคัญและต้องการที่จะเพิ่มความรู้ในด้านเหล่านี้ เพื่อให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

2. ในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนของตนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยีน ครีวัวร์ (2528: 81-84) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองมีความต้องการที่จะปรับปรุง และเพิ่มขีดความสามารถให้กับตนเอง ทั้งในด้านหลักสูตร การดำเนินการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและการใช้สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลในระดับมากทุกเรื่อง

ในด้านการใช้หลักสูตร การจัดแบบเรียน และการใช้วิธีสอน พบว่า ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนมีความสามารถอยู่ในระดับมากนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ ชันแก้ว (2528: 53-55) ที่พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความรู้ในเรื่องหลักสูตรในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ เจริญสุข (2524: 81-82) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าตนมีความสามารถหรือมีสมรรถภาพในการใช้วิธีสอนอยู่ในอันดับต้น ๆ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสากกร ชุมอุปการ (2528: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวหลักสูตร แบบเรียน วิธีการสอน ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้มีการปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเมื่อไม่นานมานี้ ครูภาษาอังกฤษต้องเข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านการใช้

หลักสูตร การจัดแบบเรียน การใช้วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผล

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผลนั้น ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถในระดับปานกลางนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ ชันแก้ว (2528: 53-55) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองมีความสามารถในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผลในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

สำหรับกรมวิชาการ

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง

กรมวิชาการควรจัดส่งตำราคู่มือครูภาษาอังกฤษ ที่มีแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุก ๆ ปี เพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอนของตน

สำหรับผู้บริหาร

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผลในระดับปานกลาง

ผู้บริหารควรจัดหาตำรา วัสดุอุปกรณ์ คู่มือครู เพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า และจัดหาวิทยากรมาให้คำปรึกษาและแนะนำให้ครูเกิดพัฒนาการในความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับครูผู้สอน

1. ครูควรเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนให้มากขึ้น โดยเฉพาะในด้านภาษาศาสตร์สังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร เพื่อที่จะทำให้ครูมีพัฒนาการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป

2. ครูควรแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในด้านนี้ เพื่อที่จะทำให้ครูได้มีแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้วิจัยหรือผู้สนใจ ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ต่อไป ควรจัดให้มีการประเมินความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษ โดยการประเมินโดยผู้บริหาร หรือศึกษานิเทศก์ เพื่อที่จะทำให้มีแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของภาษาอังกฤษ

